

Bemærkninger til lovforslaget

Jernbanebrandloven fra 1921 har til formål at sikre, at der ved jernbaneanlæg, hvor der anvendes damplokomotiver eller andre brandfarlige driftsindretninger, skal træffes nærmere angivne foranstaltninger med hensyn til benyttelsen og bebyggelsen af de arealer, der grænser op til banen.

Ifølge loven skal bygninger, der ved banens anlæg er beliggende inden for en afstand af 45 m fra sporets midterlinje, således på banens bekostning beklædes med ikke-brandfarligt materiale. Banen skal ligeledes ifølge loven bekoste etableringen af brandbælter på begge sider af sporet samt sørge for vedligeholdelsen af disse for så vidt angår skovarealer, der fandtes før banens anlæg. Banen skal desuden vedligeholde de omhandlede læbælter, såfremt arealerne er beplantet med skov efter banens anlæg.

Ved lov af 1923 om tillæg til jernbanebrandloven bestemmes endvidere, at hindringer for gennemførelsen eller overtrædelser af bestemmelserne i jernbanebrandloven straffes med bøde.

Jernbanernes overgang til anvendelse af trækraft med diesel- og elmateriel har medført, at risikoen for brand under jernbanedriften idag er minimal. DSB har således ikke i nyere tid afholdt udgifter i medfør af loven til at beklæde bygninger med ikke-brandfarligt materiale, ligesom man heller ikke har anlagt nye brandbælter men alene har vedligeholdt allerede anlagte brandbælter. Udgifterne hertil har i området vest for Storebælt udgjort ca. 45.000 kr. pr. år i de seneste 10 år, medens der ikke har været afholdt sådanne udgifter øst for Storebælt.

I de senere år er det kun i meget få tilfælde, at tog har forvoldt brandskader og i disse tilfælde har der været tale om mindre skader. Siden 1979 har DSB

således kun udbetalt erstatninger på samlet ca. 67.000 kr. for brandskader, der hidhører fra tog. Siden 1985 har der kun været en enkelt erstatningsudbetaling. I dette tilfælde var beløbet på under 1.000 kr.

Det foreslås derfor, at jernbanebrandloven ophæves, da den idag er overflødig.

Samtidig med vedtagelsen af jernbanebrandloven den 11. marts 1921 vedtoges lov nr. 117 om erstatningsansvar for skader ved jernbanedrift. Jernbaneerstatningsloven, som ændret ved lov nr. 129 af 9. april 1980, indeholder bestemmelser om erstatning for skade på personer, bagage, brandskade på bygninger langs banen m.v.

En ophævelse af jernbanebrandloven vil således ikke medføre nogen ændring i jernbanernes erstatningsansvar ved brandskader forårsaget af togdriften. Ved lejlighedsvis kørsel med damplokomotiver i veteranbanesammenhæng forudsættes DSB, privatbanerne, veteranbaneforeningerne og andre brugere som hidtil at tilvejebringe forsikringsmæssig dækning for den fare for brandstiftelse, der er forbundet med anvendelse af damplokomotiver.

Forslaget har været forelagt DSB, Tilsynet med Privatbanerne, Dansk Jernbane-Klub og Them Kommune (Veteranbanen Bryrup-Vrads), der alle har tilsluttet sig en ophævelse af jernbanebrandloven.

Lov nr. 116 af 11. marts 1921 om foranstaltninger mod brandfare ved jernbanedrift er optrykt som bilag I til lovforslaget.

Som bilag II er optrykt Lov nr. 487 af 21. december 1923 om tillæg til Lov nr. 116 af 11. marts 1921 om foranstaltninger mod brandfare ved jernbanedrift.